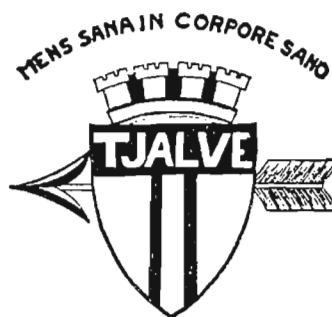


TJALVISTEN



17. ÅRGANG Redaksjon: Ansvarsh. redaktør Alfr. K. Jensen.
Egil Halseth, Holger Albrechtsen

NR. 4

APRIL 1935

Bladet utkommer 1 gang pr. måned. Sendes gratis til medlemmer.
Abonnementspris for ikke-medlemmer kr. 2.00 pr. år.
Redaksjon og ekspedisjon: Idrettens Hus, St. Olavsgt. 23

IDRETTSKLUBBEN TJALVES MEDLEMSBLAD

Vårens vakreste eventyr

Litt freidig kanskje å benytte dette uttrykket om vårt eget arrangement, men det er jo nu blitt legalisert som den mest slående betegnelse for Holmenkollstafetten.

Som et eventyr virker det også, når man setter erindringsbilledet av den første spede begynnelse op mot de siste års masseopslutning om Holmenkollstafetten.

Denne tilslutning til vårt arrangement har selvfølgelig flere årsaker. Først og fremst tror jeg, at selve idéen med å flette *Holmenkollnavnet* til vår stafett var et meget lykkelig valg. Det har en egen klang dette navnet, og gjennom vinterens Holmenkollrenn har det innarbeidet sig i folks bevissthet som den store samlende begivenhet i vinterens idrettsliv; for de aktive har rennene samtidig fått betydning som det virkelige mesterskap, der lyser med ren olympisk glans.

Av alle følelser som behersker et menneskesinn setter jeg vennskap, kameratskap mellem gutter og menn som det høieste. Det har vært Holmenkollstafettens store misjon og resultat, at den i særlig grad har fremelsket denne følelse av kameratskap og vennfølelse hos de enkelte medlemmer, og derigjennem styrket klubbene innad og øket deres slagkraft utad. En ung gutt eller mann der kommer med i en slik kameratkrets og får nyte godt av denne vennfølelse vil personlig vinne meget. Han høster erfaringer og impulser der vil styrke ham selv, og samfundsmessig gjøre ham til et bedre menneske.

Holmenkollstafetten har virket på samme måte innen idrettsmennesenes krets, som en sten man kaster i vannet. I stadig større ringer har den fanget interessen og fått nye lag med, således at man kan si at alle, der av kommunikasjonsmessige og økonomiske grunner har anledning til det, nu deltar. Særlig gledelig er det at klubbene utover landdistriktene i større og større grad

deltar, og at virkningene ikke uteblir ser vi ganske godt gjennom de resultater som opnåes utover landet. Det er nye menn inn i rekkene, nye menn vunnet for en sak der er av livsbetydning for dem selv, for klubben og for samfundet.

Holmenkollstafetten er nu vokset frem til ikke alene å være «Vårens vakreste eventyr» — men også til å være det største idrettsstevne og den største begivenhet innen norsk idrett. For arrangørene betyr dette ikke bare *arbeide*, men i vesentlig grad en veldig *forpliktelse*, ikke alene overfor de enkelte idrettsmenn og de enkelte lag, men særlig overfor norsk idrett, og sist — men ikke minst, mot den bærende idé hvorpå hele arrangementet hviler. Forlanger konkurransen det ypperste av de deltagende idrettsmenn, så fordrer den det også i tilsvarende grad av arrangørene. Alt skal passes inn i den riktige rekkefølge og til den riktige tid, for at de som deltar ikke skal miste tilliten til at det går sikkert og riktig til.

På samme måte som arrangementet har fanget interessen hos de aktive har den imidlertid også gjort det hos de som står utenfor de aktives rekker. Den selvopofrende interesse som vises Holmenkollstafetten fra de hundrevis av menn som år om annet går inn som funksjonærer i arrangementet er i sig selv en demonstrasjon av Holmenkollstafettens betydning — den ånd den har skapt mellem idrettsmennene, og som ser bort fra klubbgrensene når det gjelder å lage et virkelig godt arrangement.

Som ansvarlige for arrangementet kan Tjalve—Aftenposten med rolig samvittighet se hen til utviklingen av arrangementet hvert år. Avisene har jo også kappes om å finne de mest rosende uttrykk når det gjaldt å beskrive arrangementet.

Det gjelder imidlertid ikke å legge sig til ro med det som er — man må stadig følge med i utviklingen og dens krav. Et ledd i dette er det når man i år har forandret klasseinndelingen fra de spesielle *senior-* og *junior*klasser til *divisjoner*, hvor der efter innvilget dispensasjon fra Norges Friidrettsforbund, er anledning for seniors og juniors til å delta i *samme* lag. Der er



STORGATEN 20
O S L O

Alt i sportsartikler

inndelt 1 1ste div. med 10 norske lag, plus eventuelle utenlandske, samt for øvrig i divisjoner à 20 lag. Opprykning og nedrykning gjelder 2 lag i 1ste div. og 4 lag i de øvrige. Et lag som uteblir fra konkurransen 1 år må neste gang kvalifisere sig gjennom deltagelse i nederste div. hvor også alle nye lag plasseres. De deltagende lag fra klubber utenfor N. F. I. F., Old Boyslag, skolelag og «andre» lag rammes ikke av de nye bestemmelser.

De nye bestemmelser skulde bety store fordeler for Friidrettsklubbene — særlig for de mindre lag, som kanskje mange ganger hadde vanskelig for å stille 15 juniorer til juniorklassen, eller som på den annen side manglet de nødvendige seniorløpere og nødig vilde sprengte sine juniorer i den relativt hardere seniorklasse. Nu er valget fritt og plasseringen etter tidligere oppnådd tid skulde tilsi jevn konkurranse — i alle divisjoner — iallfall rent teoretisk. Ett er vel imidlertid sikkert, at den nye ordning vil bringe mange overraskelser med hensyn til tiden, som nok blir adskillig bedre for mange lag.

En ting som har vakt diskusjon er kvalifiseringsbestemmelsen. At lag som notorisk er god for en tid der betinger 1. div. gjennom fravær 1 år tvinges til deltagelse i siste div. er selvfølgelig en svakhet, men slike svakheter vil det alltid klebe ved nye ting. På den annen side er årets ordning heller ikke tenkt så permanent, at den ikke kan bli gjenstand for forandring hvis det viser sig at det skulde være nødvendig til beste for avviklingen. Tiden vil vise hvordan det hele vil virke. I det store og hele er dog nyordningen en utilsom forbedring, og at den har de aktives bifall er sikkert.

Nu nærmer det sig stygt den 19. mai. Varmen vi har hatt de siste dager har gitt lagene gode trenings-

muligheter, men samtidig føler man uvilkaarlig at tiden likesom løper fra en. Slik er det iallfall med mig. Imidlertid inntreffer det samme hvert år, så det klarer sig vel i år også. Det avhenger dog i vesentlig grad at vi får imøtekommende svar på alle de henvendelser vi har sendt ut om funksjonærer. For Tjalvistene gjelder det i første rekke å bli fanget inn av den kjærlighet til idretten i almindelighet og Holmenkollstafetten i særdeleshet, således at man ikke stikker undav den plikt som arrangementet pålegger ethvert medlem av vår klubb. Jeg henstiller til alle — også de som ingen henvendelse har fått — omgående å melde fra til kontoret, således at de kan bli plassert i rekken. Vi trenger ubegrenset antall, særlig fordi vi i år går til en del tekniske arrangementsforbedringer som fordrer flere folk.

Stafetten har også i år interesse på den annen side av Kjølén. Ørgryte har skrevet at de ønsker å delta med sitt beste lag og likeledes Matteus-Poikarne.

La oss så alle samles om å gjøre årets Holmenkollstafett til den Idrettens festdag det skal være — «Vårens vakreste eventyr».

T. H.

*

Har nu Tjalve i år noen utsikt til å vinne? Selvfølgelig har vi det. Like gode chanser som noen av de andre. Guttene har jo spesieltrenet med stafetten for øie, ja de har endog renonsert på personlige chanser i andre løp, — de har gitt sig selv helt i uttagingskomitéens vold.

Enhver av dem er klar over at de har et stort ansvar både overfor klubben, hvis ærerike tradisjoner de skal forsvare, som overfor hver enkelt av laget medlemmer.

Konkurransen i år ser ut til å bli ennu skarpere enn noensinne og 5 à 6 lag er hver for sig sikre på seiren. Husk så på at det er ikke nok med 14 prima og 1 sekunda løper. Der må være 15 mann, som er sveiset slik sammen, at de danner ett hele, — en maskin, hvor hvert eneste hjul, stort som lite, er nøiaktig innpasset i hverandre.

Og så vel mødt gutter og la oss samles under det gode kameratskaps fane og minnes dikterens ord:

Som Tjalves farver var og dens skjebne,
sort og hvitt i en broket blanding.
Ofte gjaldt det med kraft å vebne
hver eneste en, for å klare en stranding.
Begeistret gikk vi til kampens yrke
for klubbens ære, til folkets styrke.

Aki.

Schou's Bøsse-maker & Sportsforretning

Karl Johansgt. 12
Telefon 22919

OSLO

Alt i Sport og Våben
Fiskesaker

<u>H e r r e s k o</u> <u>D a m e s k o</u> <u>B a r n e s k o</u>	SKOTØIMAGASINET «MODERNE» (Butikkchef Trygve Høgbergh) STORGATEN 2 Alltid godt utvalg fra de ledende norske og utenlandske fabrikker Konkurrerende priser «Tjalvister» kjøper fordelaktig hos oss	<u>S p o r t s s k o</u> <u>A r b e i d s s k o</u> <u>G u m m i s k o</u>
--	--	--

Fra forrige århundre

har vi fremdeles en del medlemmer, hvorav de aller fleste følger klubbens arbeide med samme interesse, som de viste, den gang de selv var med i aktiv idrett og i administrasjonen:

	Fra
Gust. S. Thorp, stifter, ridder, æresmedlem. Stormester i Tjalveordenen	1890
P. Bredo Brodersen, ridder, livsvarig medlem, innehar klubbens æresmedalje	1891
Fr. Printz Bagge, ridder, livsvarig medlem, skattmester i Tjalveordenen	1891
Hallstein Bjerke, ridder, livsvarig medlem	1891
Alfr. K. Jensen, » æresmedlem	1891
Sigfrid Waaler, » livsvarig medlem	1892
K. K. Stamsø » » »	1893
Wilh. Blystad » » »	1897
Chr. Seeberg » » »	1897
Trygve Lie » » »	1898
Yngvar Bryn »	1899
And. J. F. Haneborg, livsvarig medlem	1899

I forbifarten

— 1 —

Vi treffer Peter Gulliksen på farten oppe i Wolfsgate her om kvelden, og griper anledningen til å få noen ord ut av ham.

— Hvorledes går det med treningen?

— Har for meget overtidsarbeide nu, men det skal nok gå, sier han med et smil.

— Skal det bli reking her i gata i år?

— Nei far. I år skal det bli toppen her, helt til toppen.

— Hvorledes er chansene i stafetten?

— Like store i år som ifjor. Får vel noen nye folk på laget .

— Har du noen planer for sesongen?

— Ja, du vet at Stockholm og Kjøbenhavn vinker.

— Går du inn for mesterskapet i år som ifjor?

— Det skal iallfall forsvares.

— Har klubben noen chanser til å bli beste klubb i mesterskapet i år også?

— Nei, nå får du gi dig, sa den gode Gullik, og dermed forsvinder han med en fart som lover godt for stafetten.

— 2 —

Jeg går i mine egne tanker nedover Teresegaten en kveld. Plutselig møter jeg en svær kar med veske under armen. Javisst. Det er Nils Schaug som kommer fra treningen.

I en fart kommer blokk og blyant op.

— Nå, hvorledes går det med treningen?

— Jo, takk. Det går da fremover.

— Og du er helt frisk og kan drive rasjonelt?

— Frisk som en fisk, far.

— Du tror å kunne komme på toppen igjen?

— Håper da sikkert det.

— Dine planer for sommeren?

— Håper på en tur til Kjøbenhavn.

— Tror du at du kan slå Petter i år?

— Vi får se.

— Det blir vel dig og Petter som skal forsvare fargene i Stockholm til høsten?

— Det skulde være moro, vet du; men det er nå langt frem. Det er ikke verdt å snakke om det enda, sier Nils smilende som alltid, og dermed traver han avsted. Han skal hjem i «byan».

Terrengløpet

Det blev en vellykket dag. Fin, høi, blå himmel, litt kjølig fra morgenen av, men senere sol og noe varmere.

En masse tilskuere var møtt frem, så det yret av folk både rundt stadion og oppe i løipen. Av 265

Alle presenter i

Gull - Sølv - Plett

kjøpes billigst i

Juveler-
forretningen

BRILLANT

Telefon 24291 — Torvgt. 34 (vis à vis Glott)

RESTAURANT STRIX

Bygdø Alle 68

Lokaler for møter og selskaper, bridgeklubber etc.
Rimelig middag, 2 retter etter valg kr. 1.00.

Ø L O G V I N

Telefon 42721

Telefon 42721

anmeldte startet 241, det hittil største antall deltagere i klubbens terrengløp.

Løipen var lett, mest pene veier eller stier, litt glattis enkelte steder og litt tømmervei med granbar og tømmerstokker, som bremsset noe på fartèn. Over et par jorder var det litt bløtt i middagssolen, men slikt hører jo til i et terrengløp.

Tross henstillinger var der en del av deltagerne som var temmelig lett klædt. Det er ikke heldig så tidlig på våren, og det viste sig da også at flere hurtig blev stive og gav op. En del satte også så stor fart op fra starten at de temmelig tidlig blev pumpet. De unge bør lære å spare på kreftene, skjønt vi skal innrømme at det ikke er morsomt å bli efter. Men litt beregning må der til. Løipens verste stykke var for øvrig inne på Ullevål Stadion, hvor den før løse bane likefrem blev et elte av de mange føtter.

Arrangementet var, på enkelte bagateller nær, godt og dommerne som hadde et hårdt arbeide, hadde ordnet med kontroll, som neppe kunde være bedre.

I Oldboysklassen seiret den gamle traver Johan Badendyck, Bull, ganske overlegent. Badendyck deltok i år for 15. gang i «Tjalve»s terrengløp, og det ser ut til at han ennu lenge kan forsvare sin plass. Godt gjort, Baden. Du er et jern! Nr. 2 blev Ivar Guttormsen, Lommedalen og nr. 3 Arne Jørgensen, Grefsen & Diesen. Der blev utdelt 3 pr. og 4 distansemerker.

I seniorklassen var Øivind Gunhus, Vikersund en flott nr. 1 og Johannes Bøgnerud, Bull, måtte se sig slått med nesten 1 minutt. Nå, ja, Bøgnerud kommer nok farlig igjen senere i sesongen. Vær sikker. Nr. 3 blev Harald Grenager, Frogn. Vår Erling Blix blev nr. 6 og vår nye mann Henrik Torgersen nr. 9. Disse

startet jo også mest for stafett-trening. I klassen utdelt 5 pr. og 6 distansemerker.

Salomons vandrepokal blev vunnet av Vikersund Idrettsforening ved Øivind Gunhus, J. Braathen og Nils Tandberg.

Junior A blev vunnet av Erling Aasly, Djerv, med Leif Watle, Rye, og Arne Ruud, Bjørkelangen, som nr. 2 og 3. I denne klasse blev der utdelt 12 pr. og 21 distansemerker. Lagpokalen blev vunnet av Bull. Derefter kom Djerv og Raumnæs & Årnes.

I junior B var der så mange deltagere at man av hensyn til kontrollen måtte sende klassen avsted i to puljer. Det blev «kniving», og K. Kristiansen, Vestre Akers skiklubb vant først efter en hård dyst med sin klubbkamerat Hans Kirkeby og G. Gundersen, Ljøt. Der utdelt i denne klasse 32 pr. og 57 distansemedaljer. Lagpokalen vant Vestre Akers Skiklubb med Sturla, Drammen, og Frogn som nr. 2 og 3. Vår Ragnar Guldhaugen blev nr. 53 og opnådde distansemerke.

Idrettsplasser i Oslo

Idrettsplasser i nutidens betydning fantes ikke her i byen før Frogner idrettsplass blev åpnet for trening i 1901.

Den frie idrett kan, for løp og kappgangs vedkommende, følges tilbake til midten av 80-årene, men andre øvelser drev foreningene ikke.

I slutten av 80-årene eller noe tidligere finner vi i det daværende Kristiania flere idrettsforeninger som dyrket løp og gang. Således bl. a. Kristiania Hurtigløber Forening, Sagene Arbeideres Sportsforening, «St. Halvard» og Oslo Sportsklub. Oslo var dengang det nuværende Gamlebyen. I 1887 blev Kristiania Sportsforening stiftet.

Alle disse foreninger var henvist til å øve sin idrett på landeveier, eller i gater og parker. Kristiania Sportsforening, som gjennom noen år var den ledende forening, fikk ved enkelte anledninger benytte Kristiania Velocipedklubs bane ved Bygdøy. Den lå hvor nu den nye Drammensvei passerer Skøien st., eller Kristiania Bicykleklubs bane ved Majorstuen, der hvor nu Holmenkollbanens stasjon ligger. Av og til benyttedes også Schweigaardsgatens skøitebanetomt. Denne som tilhørte hr. Rytterager lå omtrent der, hvor den nye tollbod nu ligger. Men til daglig trening måtte andre plasser benyttes, Således Tullinløkken, Grev Wedels plass, Festningsgraven under Akershus, hvor nu Kongens gate går ned til bryggene, Ljabroveien, Kongsveien, samt Drammensveien utenfor Skøien. Også de gamle traverbaner på Slependsen og Ekeberg benyttedes til trening, når dertil var anledning. Imid-

ALT I SOMMERSPORT

Se vårt utvalg — Se våre priser — Torgersens T ball

LUDV.
TORGERSEN
VÅBEN-OG SPORTS & CO'S FORRETNING · OSLO

STORTINGSGATEN 4

lertid må det erindres at byen dengang var betydelig mindre bebygget enn nu, så der selv i centrum var mange tomter eller gatestumper, som var lite trafikkert og som til nød kunde brukes til trening. Det var jo bare løp og gang samt langball foreningene befattet sig med.

Fra 1891 blev imidlertid situasjonen forandret, idet den i 1890 stiftede forening «Tjalve» anla sitt arbeide på en bredere basis og innførte de nu brukelige øvelser, hvortil spesielle apparater måtte benyttes. Disse kunde jo ikke brukes på gater eller i parker.

En tid fikk man benytte banen ved Bygdøy, men snart var også dette slutt. Ved velvilje fra Akershus kommandantskaps side fikk man leilighetsvis utlånt Kontraskjæret eller endog selve festningsplassen, men ingen av disse plasser egne sig som idrettsplass og de var jo heller ikke beregnet dertil. Og øvelsesplasser måtte man nu som før søke andre steder.

I 1893 fikk «Tjalve» av rittmester Thv. Meyer, som på mange måter viste sin interesse for den nye idrett, overlatt en tomt i Bispegaten, hvor jernbanen nu har tomt, til treningsplass. Tomten, hvorigjennem der løp en makadamisert veistump på ca. 100 m., var helt plan og veien kunde således benyttes til spurtløp. Ved siden av var der en plan gresslagt strekning som kunde benyttes til hekkeløp og der var mere enn nok av gressbevokst mark, hvor man kunde drive med sprang og kast. Tomten var inngjerdet, så apparatene kunde opbevares der, istedetfor å trekkes rundt fra det ene sted til det annet. At der på tomten var beiteplass for en del kreaturer hadde mindre å si. Som stevneplass var den imidlertid helt ubrukkelig.

Imidlertid eide overrettssakfører Henriksen en større lekeplass ved Harald Haardraades plass, Klosterengen med tilliggende park Elverhøi. Denne lekeplass blev, på en del betingelser, overlatt som idrettsplass og ved idrettsmennenes personlige arbeide blev plassen oparbeidet, så den kunde brukes ikke bare til treningsplass, men også som stevneplass for større arrangements. Selvsagt var ikke plassen prima og ved selv mindre regnbyger var den bløt og sølet. Til gjengjeld hadde plassen en slik luksus som en bordhytte til av- og påkledning, hvilket var en stor forbedring for datidens ikke forventede idrettsmenn. Bad hadde naturligvis ingen av disse plasser.

Desverre skulde det vise sig at denne herlighet ikke varte ved. I jobbeprosoden i slutten av 90-årene blev plassen solgt til byggetomter, og så stod man der igjen uten en eneste idrettsplass i hovedstaden. Forøvrig var plassen først tilbudt kommunen, som imidlertid ikke fant anledning til å kjøpe den.

Så blev det atter å ty til festningen, Slependen eller Ekeberg og nu var det også vanskeligere inne i byen, idet bebyggelsen gikk raskt for sig.

Sykler mottas til reparasjon
fornikling og
lakkering.
Sykler leveres på avbetaling, brukte sykler tas i bytte.



Brukte og nye sykler
i stort utvalg

HANS ERICHSEN, Nytorvet 5
Inng. Pløensbakken — Tlf. 12760, 16364

Imidlertid var der såvel fra idrettsforeningenes side som fra andre hold arbeidet for, å få kommunen til å ta sig av saken. Også pressen begynte å røre på sig og resolusjoner i samme anledning blev vedtatt, bl. a. av pedagogisk forening og foreningen til hjemmenes vel. Centralforeningen for utbredelse av idrett, hvorunder friidretten sorterte, hadde allerede våren 1898 sendt kommunestyret en motivert forestilling om nødvendigheten av å skaffe byens ungdom en plass til idrettsutøvelse og tilbød sin assistanse, i den utstrekning kommunen måtte ønske; men svar uteblev.

Til sist blev dog trykket så sterkt at noe måtte gjøres, og høsten 1899 kom saken frem i kommunestyret. Dette skyldtes vel også for en del at der i kommunestyret da satt menn, som selv var idrettsmenn og som forstod den store betydning denne sak hadde for byen og dens innbyggere.

Der blev nedsatt en komité bestående av konsul Andersen Aars, dr. Nissen og advokat Dehli, og der skjedde henvendelse til Stockholm for å få en tegning av den derværende idrettspark. Resultatet av komitéens arbeide var at Frognerbanen (den gamle) allerede i 1901 blev åpnet for byens ungdom.

Senere har de sittende kommunestyrer arbeidet ivrig med å skaffe byen flere idrettsplasser og i 1916 blev der nedsatt et kommunalt idrettsutvalg, til å stelle med disse saker. Et halvoffisielt idrettsutvalg var for øvrig allerede nedsatt i 1911, bestående av juveler Frisch, nuværende rådmann Sverre Iversen og professor Wille, med daværende rådmann Bassøe som teknisk rådgivende medlem.

Bislet Sportsforretning



„Tjalves“*Idrettsdrakter, over-alls
og „Kenguru“-piggsko*

Får De hos

Arne B. Christensen

Pilestredet 1 — Oslo

I mellemtiden var gamle Bislet oparbeidet og senere har vi fått Dæhlenengen i 1916, det nuværende Bislet i 1921 og Jordal i 1927.

*

Vi spør driftsbestyrer Zakken Johansen, hvorledes saken nu ligger an, og hvorledes besøket på banene har artet sig. Zakkens svar er at samtlige baner praktisk talt sprenget. Han anfører at mens besøket av trenende idrettsmenn i 1929 var ca. 174 000, for samtlige baners vedkommende, var det i 1934 steget til ca. 369 000 trenende.

Det nu sittende idrettsutvalg er fullt på det rene med at flere plasser trenges og at dette spørsmål ikke bare gjelder dagen, men at der må arbeides under hensyn til fremtidens krav og da i forbindelse med en mulig fremtidig reguleringsplan.

*

Så vidt hr. driftsbestyreren. Og det vil sikkert glede enhver idrettsinteressert å erfare, at de kommunale autoriteter ikke alene er lydhøre overfor dagens krav, men også har sin oppmerksomhet rettet mot fremtiden.

*Aki.***Til våre lesere**

«Tjalvisten» utkommer fra og med dette nr. i nytt utstyr, idet vi har gått over til den almindelige standardform. Samtidig er bladet utvidet til 8 sider, og vi håper at denne forandring vil bli til glede for våre lesere.

På grunn av denne forandring er bladet noen dager forsinket, men for fremtiden vil redaksjonen bli avsluttet den 18. i hver måned. Artikler som kommer

*Skal De på tur, og
den skal bli vellykket
så provianter hos*

Sandbæk & Aaserud

Akersgaten 28

redaksjonen i hende efter denne dato kan ikke ventes inntatt i månedens nummer.

Redaksjonen mottar med glede artikler om idrett eller om personer knyttet til denne.

*Red.***Holmenkollstafetten**

Komiteen anmoder de medlemmer som har bil — person- eller lastebiler — om velvilligst å stille disse til disposisjon under stafettløpet.

Henv. komiteens kontor Idrettens Hus, telf. 13588.

Våre medlemmer

(Send oss meddelelser til denne spalte.)

Ved «Sportsfotoutstillingen» fikk *Erling Schjerven* 1. pr. for billedet «Efter enderne». Han fikk også 4. pr. for billedet «Utforkjøring fra Kikut».

*

Ikke få av våre medlemmer har tatt til inntekt Bjørnstjerne Bjørnsons ord: «Jeg velger mig april». Følgende har nemlig fødselsdag i denne måned. Selv om vi denne gang, av hensyn til stafetten, er sent ute med bladet, sender vi dem alle vår hjerteligste gratulasjon.

Den 3. var Bjørn Olavsrud 39 år, Ingolf Sandvig hadde valgt dagen for terrengløpet til å bli 29 år, Reidar C. Anderssen var 40 år den 18. 23. deles mellom Erling Blix som er 33 år, A. Faafeng 42 år og vår gamle sprinter og hekkeløper Sigfrid Waaler som fylte 62 år. Hj. Kielland, Egersund var 34 år 24. april og Ragnar Klempe, Sandvika var 36 år den 24.

Vi tar like godt med mai. Trygve Lie er 59 år 9. mai, Ragnar Guldhøgen 19 år 5. mai. Den 11. er vår viceformann Leif G. Schjerven 35 år, Gunnar Nordgaard er 29. år 14. mai, Petter Gulliksen 26 år 18. mai, Erling Schjerven 39 år 19. mai, altså samme dag som Holmenkollstafetten og Gjert Nielsen er 19 år 26. mai.

Gangmerket

Norges friidrettsforbunds marsjutvalg meddeler at der vil bli arrangert prøver for det nye gangmerke. Disse prøver skal søkes arrangert over hele landet og er fastsatt til søndag 5., 12. og 30. mai.

Tjalvister som ønsker å delta må melde sig snarest til styret. Der startes i kl. I a, kl. I b, kl. 2 og kl. 3, samt kl. juniors. Nærmere opplysninger fåes ved styret.

Ordenskollegiet

Der vil i den nærmeste fremtid bli avholdt møte i ordenskollegiet, hvor følgende saker vil foreligge til behandling:

1. Innstilling og valg på kandidater til ordenskreeringen i anledning av klubbens 45-års jubileum.
2. Gjenoptagelse av spørsmålet om utvidelse av ordenen til å omfatte 2 eller flere grader.
3. Styrets beslutning om å innføre en ny og mere passende form for kreering av riddere.
4. Eventuelt.

Da tid og sted ikke kan fastsettes før om noen dager, vil nærmere meddelelser derom samt forslagene ordlyd bli tilstillet kollegiets medlemmer direkte.

Man henstiller til kollegiets medlemmer å møte fulltallig frem til dette viktige møte.

Stormesteren.

Tjalves Bridgeklubb

begynte den 26. april sin årlige turnering med Oslo Bridgeklubb i restaurant «Strix». Tjalve har uttatt følgende makkerpar: O. Gundersen—Helstad, Halseth—Steen, Chr. Hansen—Syversen og Olafsen—Schaug.

Tjalves Bridgeklubb fortsetter sine vanlige spilleaftener mandag kl. 19½ i «Strix», til ca. 1. juni. Klubbmesterskap arrangeres i slutten av mai, og premieutdeling vil finne sted i forbindelse med en bridgeaften med damer — hvis et tilstrekkelig antall blir med.

Styret.

Heia Tjalvister med familie!

Vi henleder våre medlemmers oppmerksomhet på bladets annonser. Ingen handlende annonserer for sin private fornøielses skyld, men for å la folk vite, hvilke varer de selger.

Og våre medlemmer bør vite, at når de kjøper hos våre annonserende, så støtter de derved klubben, og da klubben jo er medlemmene, så støtter de altså sig selv ved å kjøpe hos de firmaer som annonserer i vårt blad, så meget mer som disse representerer det beste i de respektive bransjer.

For første gang, for første gang o. s. v.

Wenn Jemand eine Reise tut,
dann hat er was erzählen.

Hvor ofte har ikke jeg, som så mange andre, næsten

Jensen & Co.

anbefaler alle sesongens delikatesser:

Røkelaks, røket ål, røkesild.

gåseleverpostei, kaviar

Alt i smørbrødpålegg

JENSEN & CO.

Torvgaten 5 a, b

vridd hodet av mig for å se på en flyvemaskin under dens durende flukt gjennom eteren. Og ønsket å få en tur på vingene.

Og når Albrecht taler om flyveturen fra London til Malmø, ja da så...

Ifjor gikk der ville rykter om at det norske landslag mot Finnland skulde fly fra Stockholm til Helsingfors. Det gikk i mig, for den turen hadde jeg lyst på og nu skulde der trenes som aldri før. Jeg vilde ha ett ord med når laget skulde uttas.

Med kom jeg og fikk en tur som jeg aldri glemmer.

Vi kom til Stockholm med toget, men så kom flyveturen, som jeg nu skal fortelle om.

Allerede på turen til flyvehavnen fikk vi en forsmak på farten, så jeg forstod at her skulde det gå fort.

«Sampo» het det store aluminumsfly av Junker-typen, som skulde føre oss til Suomis land på den annen side av botniska bukten.

Det kriblet litt i kroppen. En tanke kom snikende. Tenk om jeg blev syk? Kanskje den eneste! Så flaut da, get!

Nå, jeg skubbet den ubehagelige tanke bort og stolte på Albrecht, som jeg hadde «spørt ihjel», for å være a jour med både godt og ondt — mest ondt.

Så krabbet vi da ombord. Motoren buldret og vi siger fra land. Jeg tar et godt tak i stolarmene og føler at hjertet slår adskillig hurtigere enn normalt. Så titter jeg i smug bort på Albrecht; men han sitter så rolig, som om han var født i et fly og vært der all sin tid.

Duren blir sterkere, vannet fosser under flottørene — og så letter vi. Å, for en fornemmelse. Jeg stirrer i nakken på telegrafisten, tør ikke se ned. Tenk om der hendte noe. Om vi falt ned. Men intet hendte.

Grønlands Høvleri ^{A/S}

Etablert 1867

Kontor Lakkegt. 7. Telefon 80204
Lager Grønland 12 „ 80795

Disp. Reidar C.
Anderssen

Tørr trelast

Plutselig skriker noen i øret på mig: «Se ned da vel!» Jeg så at vi var et godt stykke oppe i luften. Jorden forsvant under oss. Pytt, ikke verre altså.

Efter hvert blir jeg rent kjekk, snakker med de andre og følger med på høidemåleren, som står midt imot mig.

Vi skulde til Åbo først, sa telegrafisten. Været var fint. Havet lå speilblankt under oss i glittrende sol, de mange små øer lå som fugler på vannet og av og til så vi et skib, som lignet de småbåter som barna leker med.

Så var vi da på vei til «De tusen sjøers land».

Vi nærmer oss Åbo — men hadde jeg ikke hørt at landingen var verst? At maven da forsøkte å kripe ut gjennom halsen på en?

Plutselig gjør flyet et byks — og faller. Jeg føler at jeg blir blek og ser på høidemåleren. Hva nu?

Så hører jeg en djevelsk latter. Det er Albrecht som frekt og sakkyndig sier «at det er bare et luft-hull, men vent til vi skal lande så . . . Ha, ha ha!»

Nu stilner motorduren, maskinen synker og jeg sitter som på nåler og føler mig så liten, å så liten. Ønsker bare at jeg var vel nede på jorden igjen.

Da merker jeg noen hårde støt og motoren begynner atter sin monotone sang. Vi er nede og glir inn på Åbo lufthavn.

Turen til Helsinki gikk over land, så der var ikke mange steder å lande på om galt skulde være, men alt gikk bra.

Vi kom frem i god form og det var bare smil å se, som vi gikk å breiet oss.

Ja, dette var min første flyvetur, men jeg håper at det ikke blir den siste.

Gullik.

Fra Bislet

Der trenes med liv og lyst nu om dagene og tar en sig en tur på Bislet, ser en at det kryr av gutter i farverige overalls. I Tjalvegarderoben er der stemning som aldri før og man får uvilkårlig inntrykk av, at her er gutter som går inn for oppgavene.

De yngre spør og graver om alt mulig, og de eldre svarer og gir råd til høire og venstre. Der er en snakken frem og tilbake, så det rent går rundt for en, og midt oppe i denne heksegryte står store og trivelige Fossheim og gnir gutta både her og der, så de vrir sig i alle mulige stillinger; men Fossheim smiler og sier, at hvis du skal på laget, så må beina være i orden — og derfor får du ligge stille og slappe alle muskler. Og gutta tier bom stille og biter det vonde i sig, for på laget *vil* de og vinne *skal* de, — så bare gni i vei.

Ja den rette ånd er i gutta, de vet hvad det gjelder, og en gammel senior blir fristet til å sette sig på enden med henderne i fanget og sukke veltilfreds. Det er nok mange som gjør det også, men det var å ønske at de satt som på nåler, så de kom op i en fart og tok sig en tur på Bislet og snakket litt med gutta. Det forstyrrer ikke noe i treningen, kanskje det heller stimulerer å se gamle travere som ennu har interesse for klubben og dens virke.

Nr. 3.

Har De hørt

at Otto Nordlie skal gå 400 m. på 50 blank —

at Albrecht går inn for rekord på 110 m. hekk —

at Gullik, Albrecht, Schaug, Pedersen og Grünert vil gjøre attack på 4 x 100 m. rekorden —

at de samme herrer samt Nordlie vil forsøke 4 x 400 rekorden også —

at Holmenkollstafetten skal vinnes —

at Niels vil ha et lite privat oppgjør med Petter på 100 m.

at disse to er blitt enige om å løpe i landskampen i Stockholm —

at Bråthe går inn for 5000 m. rekorden og at den samme herre tenker på en tur til Berlin —

Albrecht.

Les neste nr. av Tjalvisten

Les vår reportasje fra Holmenkollstafetten, sett fra publikumsstandpunkt.

Les våre spesialkorrespondenters reportasje.

Næste nr. utkommer 26. mai.

Fri-idrettsartikler



DÆHLIN & CO.

SPORTSFORRETNING

Dronningens gt. 28 - (ved Karl Johan)